

I øvrigt vil patienterne efter særlig bekendtgørelse udstedt i henhold til offentlighedslovens § 1, stk. 3, og forvaltningslovens § 1, stk. 2, der begge trådte i kraft pr. 1. januar 1987, blive tillagt ret til aktindsigt i patientforsikringsforeningens sagsakter vedrørende de pågældende patienters erstatnings-sager, ligesom der efter den nævnte bestemmelse i forvaltningsloven vil blive pålagt patientforsikringsforeningen tavshedspligt efter lovens kapitel 8.

Til § 17

Det findes nødvendigt, bl.a. af hensyn til muligheden for at undersøge grundlaget for erstatnings-sagerne, at der fastsættes en forældelsesfrist på området. Denne er i *stk. 1* sat til 5 år, hvilket svarer til dansk rets almindelige forældelsesfrist, jf. 1908-loven. Fristen er sat til 3 år i den finske patientforsikringsordning samt lovforslaget til en ny produktansvarslov. Det bemærkes, at fristen ikke er absolut, idet den alternativt først løber fra det tidspunkt, patienten er blevet eller burde være blevet vidende om skaden, f.eks. i tilfælde, hvor den først er opstået eller erkendt som en skade lang tid efter, at den pågældende behandling har fundet sted. For så vidt angår afbrydelse af fristen på grund af skadelidtes utilregnelige uvidenhed m.v. finder de almindelige regler i 1908-loven anvendelse ved fristberegningen.

Efter *stk. 2* afskæres patienter dog fra at rejse erstatningskrav senere end 10 år efter, at skaden er forårsaget. Denne forældelsesregel svarer til forslaget til produktansvarslov og er samtidig i overensstemmelse med den i henhold til lægeloven fastsatte pligtige journalopbevaringsperiode.

Det forhold, at det længere tid efter den skadevoldende handling har fundet sted, bliver stadigvæk vanskeligere for patientforsikringsforeningen at afvise, at en given skade ikke med overvejende sandsynlighed er en følge af en begået fejl, forbedrer ikke skadelidtes bevisbyrde. Det skal således ikke kunne betale sig for skadelidte at udskyde rejsning af erstatningskrav på grund af de stigende vanskeligheder, der med tiden opstår for afklaring af det faktiske begivenhedsforløb.

Til § 18

Efter denne bestemmelse pålægges forsikringspligtige, som ikke opfylder forsikringspligten, bødeansvar. Ansvar pålægges de i § 9 nævnte erstatningspligtige, herunder aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber eller lignende, som måtte være driftsansvarlige for en virksomhed omfattet af § 9. Stat og kommuner er ikke pålagt dette ansvar, idet de ikke er underlagt forsikringspligt.

Til § 19

Da der efter vedtagelsen af lovforslaget i Folketinget vil skulle udfærdiges adskillige administrative bestemmelser og retningslinier på området samt ske etablering af en helt ny organisation, specielt patientforsikringsforeningen, foreslås ordningen først at træde i kraft den 1. juni 1989.

Loven vil efter *stk. 1* kun omfatte skader, der er forårsaget efter, at loven er trådt i kraft, jf. dog *stk. 2*. Skader forårsaget inden den 1. juni 1989, uanset om skaden først opdages på et senere tidspunkt, vil være underlagt de almindelige erstatningsretlige regler.

Efter oprettelse af en patientforsikring med den beskrevne udvidelse af erstatningsansvaret, der også omfatter vaccinationsskader, er der ikke længere grundlag for at opretholde en særlig lov om erstatning for vaccinationsskader, jf. i øvrigt *rap. s. 118* og *119*. Denne lov ophæves derfor i *stk. 2* samtidig med patientforsikringslovens ikrafttræden. Skader, der er forårsaget før 1. juni 1989, og som efter vaccinationsskadeerstatningsloven ville kunne anmeldes senest et år efter at de første sikre symptomer på skaden er påvist, vil være omfattet af indeværende lovforslag.

Til § 20

Principielt vil patientforsikringsordningen med lige så god grund kunne indføres for de færøske og grønlandske områder. Da der er tale om en udvidelse af den offentlige service på sundhedsområdet m.v., må det nærmere bero på de respektive direkte ansvarlige for sundhedsvæsenet for de to dele af riget, om forsikringsordningen også skal gælde her.